

[Hartigv Frisch.]

Tiderne forandrer sig, og Menneskene forandrer sig med dem. Det er utvivlsomt rigtigt, og de seneste Tider i Verden har været en Bekræftelse derpaa. Men blot, synes jeg, mangler der en lille Tilføjelse: Menneskene forandrer sig med Tiderne, men Diskussionen bliver ved at være den samme. Det skal nok vise sig i den Samling, som vi nu gaar ind til.

Vi har i den Tid, der er gaaet siden Dan- nelsen af Regeringen Stauning-Munch, oplevet meget skiftende Konjunkturer: Først et mægtigt Prisfald med alle de Forstyrrelser, der følger dermed, og yderligere skærpet ved en Afsætningskrise, som skyldtes en ændret økonomisk Politik i vore Aftagerlande, derefter en højst ulige Opgangskurve, som førte Importpriserne langt højere til Vejrs end Eksportpriserne og derfor, i Forbindelse med Udlandets Restriktionspolitik, tyngede særlig haardt paa Eksporterhvervene, og nu staar vi efter et rask Omslag midt i Sommer i en Prisstigning ogsaa paa Eksportvarerne. Men jeg er overtydet om, at Diskussionen her paa Rigsdagen skal nok blive ved at være uforandret den samme, og at det forholder sig saadan, det viser ikke mindst den hovne og uforstandige Storagrars Tale, som Lands- tingsmand Hauch forleden har holdt paa de jyske Gaardmænds Delegeretmøde i Aarhus. Dette Foredrag var helt bygget paa Opgørelserne fra forrige Aar med den ringe Høst og de faldende Eksportpriser, det tog slet ikke i de Slutninger, der blev draget, noget Hensyn hverken til Opgangen i Pri- serne eller til den store Udvidelse af Afsæt- ningen i Aar. Paa den Maade blev Hr. Hauchs Tale en L. S.-Agitation, der tog et meget lavt demagogisk Sigte, og den ved- tagne Resolution blev da ogsaa en Række Trusler mod det øvrige Samfund og ikke mindst mod Arbejderklassen.

Saadan er altsaa Optakten fra Land- brugets Side til den Diskussion, vi i Vinter skal føre her paa Rigsdagen, og for saa vidt synes L. S. og Venstre nu lige saa godt at kunne slaa Pjalterne sammen igen, Foreningen i Aanden synes allerede at være til Stede, nu mangler kun Foreningen i Kød, men efter hvad vi lige har vedtaget her i Dag, kan det maaske vente lidt med den endnu.

Hvis vi saa ser hen til den anden Side i Salen, har der jo ogsaa lydt Røster fra et konservativt Møde i Aarhus, og her er det jo altid et Lysspunkt for os Socialdemo- krater, at Konservatismens Fører har udtalt, at Socialister er vi jo i een Forstand alle, og tilsyneladende ikke har mødt nogen Modsigelse blandt sine Meningsfæller. Jeg

gad dog egentlig nok vide vedrørende det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som jo ogsaa var til Stede, i hvilken Forstand han er Socialist — det skulde vel aldrig være med Ordet „National“ foran? Det er det samme ærede Medlem, som har benyttet Ophævelsen af de frivillige Korps til Agitation af en saa hadefuldt Karakter, at det heldigvis hører til Sjøldenhederne her i Landet over for lovligt trufne Rigsdagsbeslutninger. Det Had, der her blev udsaaet, har næppe tjent Korpsenes Eftermæle vel, selv om det var andre og lyssky Personer, der lod Hadet omsætte i forbryderiske Handlinger. Det ærede Medlem vaskede selvfølgelig sine Hænder, for saa blot faa Maaneder efter at vække Opsigt ved et hjerteløst Angreb paa den danske Gæstfrihed, som vises forældrelose spanske Børn. Jeg ved ikke, ud fra hvilken højsindet Følelse det ærede Medlem selv mener at have ført sine Angreb, men een Ting ved jeg, at dansk er den Følelse ikke.

Det var det samme ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som nu paa det konser- vative Landsmøde i Aarhus udtalte,

„at Regeringens Landbrugspolitik er klassemæssigt bestemt, at dens Social- politik er demoraliserende, at dens Skatte- politik er kapitalforbrugende og forbrugs- begrænsende og derfor arbejdsfjendsk, og at Valutacentralen er Korruptionens For- gaard“.

Og det ærede Medlem sluttede:

„Vi skal gaa haardt mod Regeringen.“ I Sammenligning med disse Udtalelser maa jeg sige, at dette ærede Partis Formands Udtalelser unægtelig blegner en Del, og den Resolution, der blev vedtaget, havde jo i den Grad faaet Præget af Kompromis af alle mulige forskellige Meninger, der skulde rodes sammen, at man vist snarest fra vor Side gør vel i at henholde sig til de af Partiets tidligere Formand, det ærede Med- lem Hr. Victor Pürschel, fremsatte Udtalelser.

Hvis man af den Optakt til Rigsdags- arbejdet, som paa disse to nævnte Møder i Aarhus er givet fra de to store Oppositions- partier, skal drage Slutninger angaaende Vil- jen til et Samarbejde mellem Regering og Opposition, kan man jo ikke blive alt for optimistisk stemt. Statsministeren sagde i Slutningen af sin Aabningstale:

„Det er i mange Henseender under usikre og urolige Forhold, at Arbejdet skal gøres, men det vil utvivlsomt ligge alle paa Sinde at bidrage til en rolig og sund Udvikling inden for det danske Sam- fund, ligesom det maa forventes, at alle Befolkningslag vil medvirke til Afvær-